

**KONCEPCJA KATALOGU
OBIEKTÓW PLANISTYCZNYCH
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**
THE CONCEPT OF THE PLANNED LAND USE
FEATURE CATALOGUE

Joanna Jaroszewicz¹, Małgorzata Denis¹, Agnieszka Zwirowicz-Rutkowska²

¹ Politechnika Warszawska, Wydział Geodezji Kartografii

² Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Wydział Geodezji i Gospodarki Przestrzennej

Słowa kluczowe: zagospodarowanie przestrzenne, katalog obiektów planistycznych, INSPIRE, GIS, infrastruktura informacji przestrzennej

Keywords: land use, feature catalogue for spatial plans, INSPIRE, GIS, spatial information infrastructure

Wstęp

Informacja o aktualnym i planowanym zagospodarowaniu przestrzennym należy do trzeciej grupy tematycznej INSPIRE. W kraju rozpoczęto prace nad standaryzacją i harmonizacją danych planistycznych, w celu umożliwienia włączenia ich do krajowej infrastruktury informacji przestrzennej. Jednakże nierozwiązany do tej pory zagadnieniem jest m.in. standaryzacja planistycznych obiektów przestrzennych. Jest to zadanie cechujące się dużym stopniem skomplikowania ze względu na brak jednolitej terminologii branżowej oraz możliwość przenikania się funkcji zagospodarowania.

Opracowanie standardowego katalogu obiektów planistycznych zgodnego z wymogami INSPIRE przyczyni się z jednej strony do uporządkowania, na arenie krajowej, zasad opracowania numerycznych opracowań planistycznych, z drugiej zaś strony, na arenie międzynarodowej, umożliwi tworzenie i udostępnianie raportów dotyczących, wymaganej dyrektywą INSPIRE, informacji przestrzennej o planowanym zagospodarowaniu przestrzennym na różnych etapach procedury planistycznej. Planistyczne obiekty przestrzenne zorganizowane w strukturze bazy danych, uzupełnione o informacje z referencyjnych zbiorów danych infrastruktury informacji przestrzennej, mogą w przyszłości zastąpić załączniki graficzne do uchwał.

Wybrane problemy planowania przestrzennego w Polsce

Prawo. Planowanie przestrzenne w Polsce reguluje ustawa z 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, która określa następujące dokumenty planistyczne: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (SUiKZP), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (MPZP) oraz decyzje lokalizacyjne. Ustawa była wielokrotnie zmieniana, a ostatni tekst jednolity został opublikowany w ustawie (2012). Ustawa z 2003 roku wprowadziła wymóg zgodności planu miejscowego ze studium. Wymóg ten spowodował duże utrudnienia, pojawił się problem dotyczący sposobu bezpośredniego przeniesienia oznaczeń graficznych ze studium do planu np.: granic obowiązujących planów miejscowych, granic parków, lasów, czy też stref chronionych. Bardzo często niedoprecyzowanie tych elementów uniemożliwiało uchwalenie MPZP. Rysunek studium wykonany w skali 1:10 000 posiada inny obrys budynków i inne granice ulic niż rysunek planu, który jest w skali 1:1000. Gdyby planista dokładnie przeniósł jeden rysunek na drugi (studium na plan), musiałby zmienić np. obrys budynków i linie rozgraniczające drogi. Ponadto na rysunku studium nie przedstawiano elementów np. z dziedzictwa kulturowego: budynków wpisanych do rejestru zabytków, stanowisk archeologicznych itp., które powinny zostać uwzględnione w MPZP. Plan miejscowy wykonywany jest na mapie zasadniczej i jego dokładność jest dużo większa niż rysunku studium, który naniesiony jest na mapę topograficzną. Dopie-

Tabela 1. Przykładowe opisy dotyczące terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego

Symbol wg Rozporządzenia (Dz.U. 2003 nr 164 poz. 1587)	Opis BGWM PLANY, 2011	Opis wynikający z analizowanych opracowań planistycznych wykonanych w Polsce
MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	M – tereny zabudowy mieszkaniowej MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o niskiej intensywności MJZ – tereny mieszkalnictwa jednorodzinnego w granicach obszaru zorganizowanej działalności gospodarczej SMU – tereny zabudowy śródmiejskiej usługowo-mieszkalnej MWN – tereny zabudowy mieszkaniowej
MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MWu – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem usług
Brak określenia	MZ – Tereny zabudowy mieszkaniowej zamieszkania zbiorowego	MW-Z – tereny mieszkalnictwa zbiorowego i hoteli MWZ-ZK – tereny zabudowy zamieszkania zbiorowego – zakład karny MWZ-A – tereny zabudowy zamieszkania zbiorowego – dom studencki
Brak określenia	ML – Tereny zabudowy letniskowej	ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej

Źródło: opracowanie własne.

ro zmiany w omawianej ustawie, w tym m.in. zapis, że plan nie powinien naruszać ustaleń studium, poprawiły proces opracowywania planów miejscowych. Jednakże brak odpowiednich wytycznych lub zbyt ogólny zapis w ustawie powoduje, że plany miejscowe powstające w gminach różnią się niejednokrotnie szczegółowością, terminologią, stosowanymi oznaczeniami i symbolami terenu.

Dostępność map zasadniczych. Mapy zasadnicze są niezbędne do wykonania planów miejscowych. Zdarza się, że gmina przystępująca do sporządzenia planu nie posiada map zasadniczych, a jedynie mapy ewidencyjne. Powoduje to obniżenie standardu projektowania i uniemożliwia wprowadzanie uszczegółowień na rysunkach planu, ponieważ mapa ewidencyjna nie posiada wielu elementów niezbędnych do prawidłowego utworzenia planu.

Dostępność planów miejscowych w Internecie. Na oficjalnych stronach internetowych gmin, część gmin posiada opracowania planistyczne w formie zeskanowanej mapy (głównie pdf i jpg), które są często o słabej rozdzielczości. Bywają sytuacje, że gmina umieszcza na stronie internetowej mapy o ograniczonej (niepełnej) treści.

Autorki przeprowadziły analizę uchwalonych planów miejscowych w województwach: mazowieckim, łódzkim, małopolskim oraz skorzystały z opracowania Biura Geodety Województwa Mazowieckiego (BGWM plany, 2011). W tabeli 1 przedstawiły przykładowe wyniki analizy opisów dotyczących terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej w MPZP. Pokazują one potrzebę wprowadzenia standaryzacji opisów funkcji terenów występujących w opracowaniach planistycznych. Standaryzacja ta przyczynić się może do poprawy współpracy projektanta z gminami, zwiększenia dostępności danych i partycypacji społecznej w procesie planowania przestrzennego.

Temat danych zagospodarowanie przestrzenne

Włączanie danych planistycznych do infrastruktury informacji przestrzennej wymaga przeprowadzenia wielu prac, m.in. o charakterze harmonizacyjnym (INSPIRE D2.8.III.4, 2013), w tym identyfikacji i mapowań planistycznych obiektów przestrzennych (Jaroszewicz, Denis, Ziwirowicz-Rutkowska, 2013). Jednakże wszelkie działania harmonizacyjne wymagają elektronicznej postaci danych (Ustawa o IIP, 2010), a także standaryzacji baz danych planistycznych i prezentacji (wizualizacji) danych.

Katalog planistycznych obiektów przestrzennych

Proces standaryzacji w zakresie opracowań planistycznych (Jaroszewicz; Denis; Ziwirowicz-Rutkowska, 2013) zakłada m.in. opracowanie katalogu planistycznych obiektów przestrzennych. Planistyczne obiekty przestrzenne mogą być zdefiniowane jako tematyczne obiekty przestrzenne przedstawiane w załącznikach graficznych opracowań planistycznych (MPZP oraz SUIKZP). Mogą być one także kreowane w procesie planowania przestrzennego, bądź pochodzić z referencyjnych zasobów danych – wówczas określane są jako obiekty tematów zewnętrznych.

Założenia koncepcyjne

Poniżej przedstawiono listę najważniejszych założeń koncepcyjnych katalogu obiektów planistycznych.

1. Katalog obiektów planistycznych powinien umożliwić opracowanie baz danych do gromadzenia, przechowywania i udostępniania danych planistycznych niezbędnych do sporządzenia części graficznej MPZP oraz części graficznej prezentującej kierunki dla SUIKZP, ułatwiając współuczestnictwo społeczeństwa w procesie planowania przestrzennego oraz prowadzenie analiz.
2. Listy kodowe stosowane w definicjach atrybutów powinny być rozszerzalne, tak by w uzasadnionych przypadkach, istniała możliwość wprowadzania dodatkowych rodzajów obiektów. Jednocześnie listy kodowe powinny być zorganizowane hierarchicznie, tak by ułatwić wyszukiwanie informacji na różnych poziomach uogólnienia.
3. Katalog obiektów planistycznych powinien być podstawą do zapewnienia spójności danych z tematów zewnętrznych, przez umożliwienie włączania danych pochodzących ze źródeł referencyjnych.
4. Katalog obiektów planistycznych powinien być podstawą do zapewnienia optymalizacji wprowadzania, przechowywania i spójności danych na potrzeby zarówno MPZP, jak i SUIKZP.
5. Katalog obiektów planistycznych powinien umożliwić harmonizację z wymaganiami INSPIRE.
6. Katalog obiektów planistycznych nie powinien ograniczać twórczego procesu planowania przestrzennego, pozostawiając swobodę dla kreacji planistycznej, przy jednoczesnej standaryzacji.

Zaproponowano podział obiektów planistycznych na 3 typy obiektów, oznaczone na rysunku 3 kolorami: białym, jasnoszarym i ciemnoszarym oraz zestawione odpowiednio w tabeli 2.

Typ 1. Obiekty wspólne dla MPZP oraz SUIKZP (rys. 1 – kolor biały): załącznik graficzny, mapa podkładowa, uwarunkowania, infrastruktura techniczna, podział terytorialny. Wspólne typy obiektów ułatwią w znacznym stopniu zachowanie zgodności między ustaleniami zawartymi w opracowywanych planach miejscowych a zapisami studium. Szczególnie istotne jest to w przypadku obiektów odwołujących się do tematów zewnętrznych, tj. zasobów referencyjnych.

Typ 2. Obiekty wprowadzane tylko w przypadku MPZP (rys. 1 – kolor ciemnoszary): granica opracowania, elementy zagospodarowania terenu, wskaźniki, tereny planu.

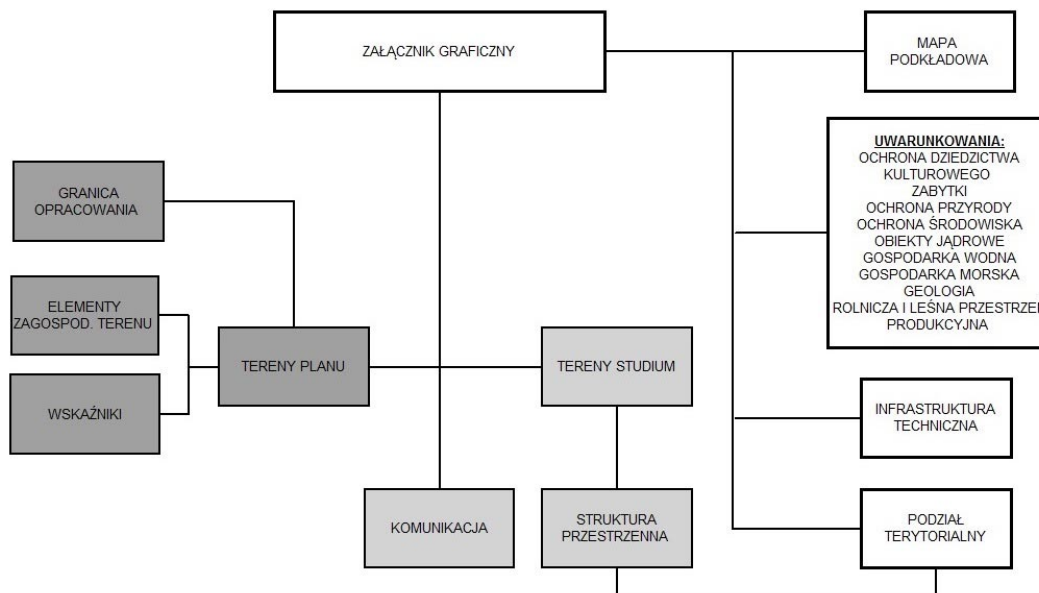
Typ 3. Obiekty zdefiniowane dla SUIKZP (rys. 1 – kolor jasnoszary): tereny studium, komunikacja, struktura przestrzenna.

Czynnikiem zapewniającym spójność zapisu MPZP z zapisami SUIKZP, oprócz wspólnych typów obiektów, są powiązania między typami obiektów studium i planów miejscowych, w tym przede wszystkim relacja między typem obiektu TERENY PLANU a typem obiektu TERENY STUDIUM. Dla każdego terenu wyznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego istnieje możliwość uzyskania informacji o przeznaczeniu terenu określonym w studium oraz informacji, w jakiej zdefiniowanej strukturze przestrzennej gminy jest on położony. Drugim istotnym związkiem jest relacja między typem obiektu GRANICA OPRACOWANIA (dla planu) a typem obiektu ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY (dla studium). Powiązanie to, w przypadku studium, dostarcza informacji o wszystkich archi-

Tabela 2. Typy obiektów dla MPZP i SUIKZP

Nazwa typu obiektów	Objaśnienie
1. Wspólne typy obiektów dla MPZP i SUIKZP	
ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY	Typ obiektu stanowiący podstawę do wykonania standardowej wizualizacji stanowiącej załącznik graficzny: 1) dla planu miejscowego – do uchwały, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy; 2) dla studium – stanowiący rysunek przedstawiający w formie graficznej ustalenia określające kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, a także granice obszarów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.
MAPA PODKŁADOWA	Referencyjne opracowanie kartograficzne, na tle którego przedstawiana jest informacja planistyczna, określająca pośrednio szczegółowość i precyzję danych planistycznych.
UWARUNKOWANIA	Obiekty wpływające na zagospodarowanie terenu i związane z: rolniczą lub leśną przestrzenią produkcyjną, gospodarką wodną, gospodarką morską i geologią, ochroną środowiska; obiektami jądrowymi; ochroną przyrody; ochroną dziedzictwa kulturowego i zabytków, dóbr kultury współczesnej oraz krajobrazu kulturowego.
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	Obiekty infrastruktury technicznej.
PODZIAŁ TERYTORIALNY	Typ obiektów PODZIAŁ TERYTORIALNY pełni dwojaką funkcję: 1) zawiera obiekty podziału administracyjnego, granice jednostek ewidencyjnych, obrębów i oddziałów leśnych, które przedstawiane są w załączniku graficznym (zarówno w przypadku MPZP jak i SUIKZP); 2) zawiera granicę gminy – obiekt określający obszar opracowania SUIKZP oraz zasięg załącznika graficznego dla SUIKZP.
2. Typy obiektów dla MPZP	
GRANICA OPRACOWANIA	Granica obszaru opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub granica obszaru objętego zmianą MPZP.
TERENY PLANU	Tereny o określonym przeznaczeniu i zasadach zagospodarowania.
ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	W szczególności istniejące i projektowane pierzeje ulic, place miejskie, osie i punkty widokowe, dominanty kompozycji przestrzennej, charakterystyczne obiekty, a także tereny zieleni związane z konkretnym wydzielonym terenem.
WSKAŹNIKI	Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu oraz zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego dla każdego terenu znajdującego się na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ten typ obiektu pozwala na analizy przestrzenne rozmieszczenia uwzględnionych wskaźników oraz na tworzenie graficznych reprezentacji (w postaci tabeli) wybranych wskaźników w standardowej wizualizacji MPZP.
3. Typy obiektów dla SUIKZP	
TERENY STUDIUM	Tereny o określonych w SUIKZP kierunkach zmian przeznaczenia oraz kierunkach zagospodarowania i użytkowania.
KOMUNIKACJA	Obiekty należące do systemu komunikacji.
STRUKTURA PRZESTRZENNA	Obiekty wchodzące w skład struktury przestrzennej w studium to elementy kształtujące przestrzeń gminy, porządkujące ją i pokazujące kierunki w jaki sposób gmina może się rozwijać np.: strefy funkcjonalne miasta lub gminy.

Źródło: opracowanie własne

Rys. 1. Typy obiektów dla MPZP i SUIKZP oraz relacje między typami obiektów:
 kolor biały – typy obiektów wspólne dla MPZP i SUIKZP, kolor ciemnoszary – typy obiektów MPZP,
 kolor jasnoszary – typy obiektów SUIKZP (źródło: opracowanie własne)

walnych i obowiązujących planach, a nawet o planach miejscowych, do których opracowania dopiero przystąpiono. Natomiast dla miejscowego planu związek ten dostarcza informacji o zasięgu fragmentu studium pokrywającego się z obszarem opracowania planu miejscowego.

Określenie planowanego zagospodarowania terenu

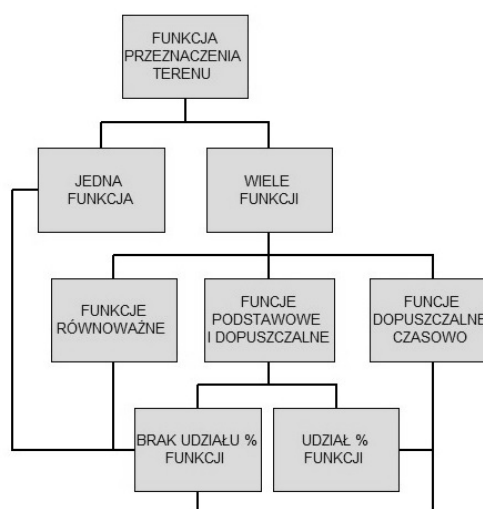
Kluczowymi typami obiektów, które umożliwiają określenie planowanego zagospodarowania terenu, są TERENY PLANU oraz TERENY STUDIUM. Dla obydwu typów przeznaczenie terenu określane może być na dwóch poziomach:

- europejskim – za pomocą wartości z hierarchicznej listy kodowej HILUCS (*Hierarchical INSPIRE Land Use Classification System*) (INSPIRE D2.8.III.4, 2013);
- krajowym – za pomocą wyboru wartości z listy kodowej przeznaczenia terenu uzgodnionej na poziomie krajowym.

W chwili obecnej nie ma uzgodnionej, na poziomie krajowym, listy kodowej przeznaczenia terenu. Listy kodowe, opracowane w ramach katalogu obiektów planistycznych, mogą być punktem wyjścia dla przeprowadzenia uzgodnień. Uzgodnione listy kodowe katalogu obiektów, przy zachowaniu warunku rozszerzalności i hierarchiczności, pozwoliłyby na standaryzację oznaczeń przeznaczenia terenu. Dopiero po uzyskaniu standardowych list kodowych możliwa jest ich harmonizacja z wymaganym przez INSPIRE opisem przeznaczenia terenu, zgodnym z listą kodową HILUCS.

W przypadku MPZP przeznaczenie terenu na poziomie krajowym określone jest za pomocą trzech atrybutów: przeznaczenie podstawowe, przeznaczenie dopuszczalne, przeznaczenie dopuszczalne czasowo, przy czym wymagane jest podanie przynajmniej jednego przeznaczenia podstawowego. Przeznaczenie dopuszczalne, bądź dopuszczalne czasowo jest opcjonalne – może zostać zdefiniowane, ale nie jest to wymagane. W przypadku zdefiniowania więcej niż jednego przeznaczenia podstawowego są one traktowane jako przeznaczenia równoważne. Istnieje również możliwość określenia udziałów procentowych poszczególnych przeznaczeń terenu. Możliwe przypadki ilustruje rysunek 2.

W zależności od zaistniałego przypadku określone są krotności poszczególnych atrybutów (tab. 3). Dla każdego z trzech atrybutów określających planowane przeznaczenie terenu dopuszczalne wartości wybierane są z jednej, uzgodnionej na poziomie krajowym, listy kodowej, która zawiera tylko proste funkcje zagospodarowania terenu. Możliwych do zdefinio-

Rys. 2. Przypadki określania funkcji przeznaczenia terenu (źródło: opracowanie własne)

Tabela 3. Atrybuty dla typu obiektu TERENY PLANU przechowujące informacje o planowanym przeznaczeniu terenu w nomenklaturze krajowej.

Nazwa atrybutu	Typ	Obligatoryjność W – wymagany O – opcjonalny	Krotność
Przeznaczenie podstawowe	Lista przeznaczenie terenu planu	W	1..*
Udział przeznaczenia podstawowego	numeryczny	O	1
Przeznaczenie dopuszczalne	Lista przeznaczenie terenu planu	O	1..*
Udział przeznaczenia dopuszczalnego	numeryczny	O	1
Przeznaczenie Dopuszczalnego czasowo	Lista przeznaczenie terenu planu	O	1...*
Udział przeznaczenia dopuszczalnego czasowo	numeryczny	O	1

Źródło: opracowanie własne

wania w ten sposób konfiguracji przeznaczeń terenu jest nieograniczona ilość, przy jednoczesnym zachowaniu zwartej listy kodowej. Dzięki temu zapewniona zostaje elastyczność rozwiązania, nieograniczająca planisty, przy jednoczesnej standaryzacji.

W przedstawionej koncepcji katalogu obiektów planistycznych zaproponowano rozwiązanie pozwalające na śledzenie zmian w planowanym zagospodarowaniu przestrzennym. Zarówno w przypadku typu obiektów TERENY PLANU, jak i TERENY STUDIUM zdefiniowany został atrybut pozwalający na ocenę stopnia wprowadzanych zmian w zagospodarowaniu terenu. Atrybut *Wpływ ustaleń* pozwala na wybór z listy kodowej jednej z trzech wartości: 0 – przeznaczenie terenu pozostaje bez zmian, ustalenie zasad zagospodarowania, 1 – podstawowe przeznaczenie terenu pozostaje bez zmian, zmiana przeznaczenia dopuszczalnego (np.: MW/MN na MW/U), 3 – zmiana podstawowego przeznaczenia terenu (np.: R na MW).

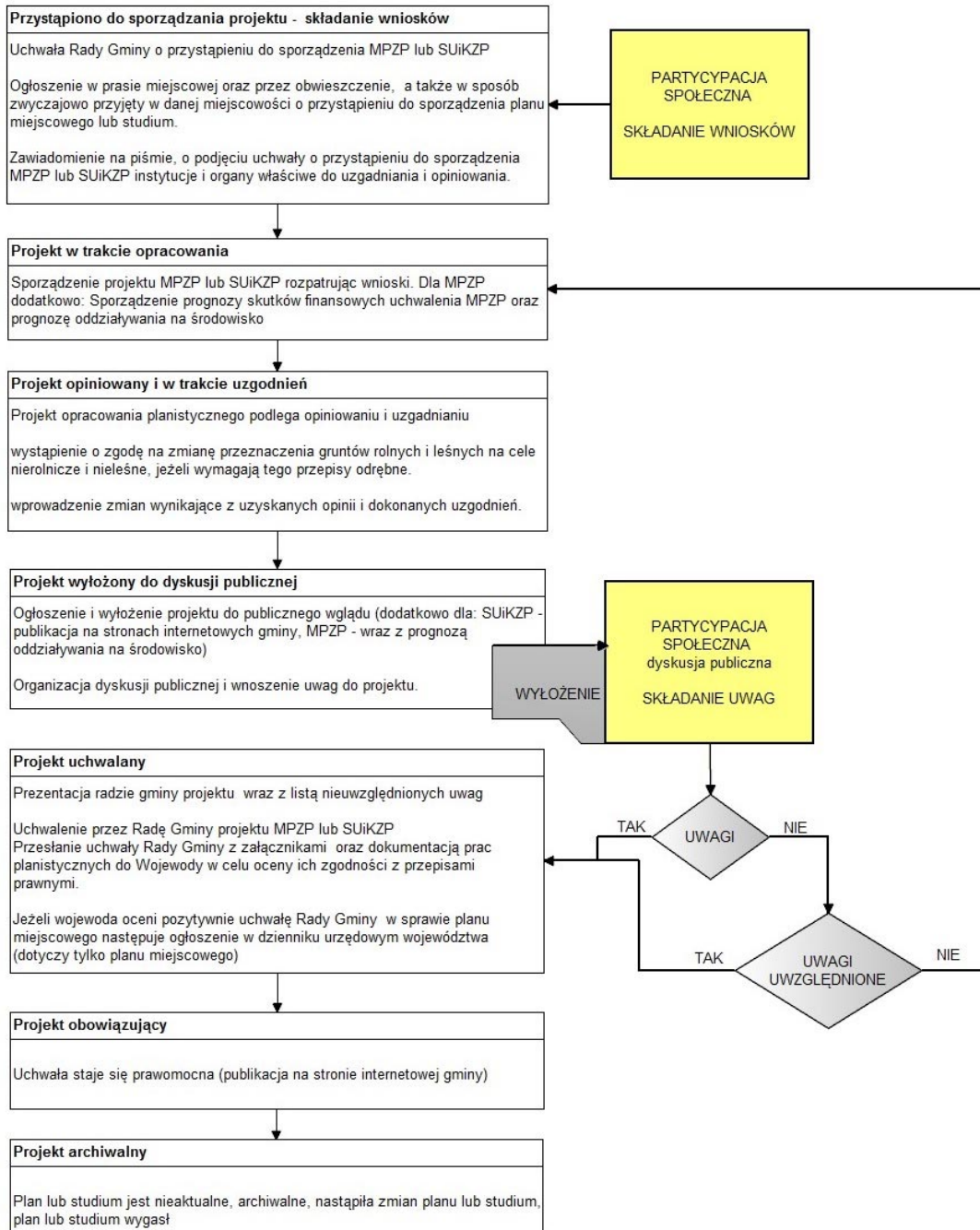
Ułatwienie partycypacji społecznej w procesie planowania przestrzennego

Typ obiektu ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY stanowi podstawę do wykonania standardowej wizualizacji stanowiącej załącznik dla planu miejscowego lub studium. Określone atrybuty typu obiektu przechowują najważniejsze informacje dotyczące procedury planistycznej – rodzaj opracowania planistycznego, daty m.in. przystąpienia do uchwalania, uchwalenia, wejścia w życie dokumentu, przeniesienia do archiwum oraz szczególnie ważny, z punktu widzenia współuczestnictwa społeczeństwa w procesie planowania przestrzennego, atrybut określający etap procedury uchwalania opracowania. Dopuszczalne wartości wybierane są z listy kodowej zawierającej wskazania etapów otwartych dla partycypacji społecznej.

Rysunek 3 przedstawia wspólne etapy opracowania planu miejscowego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z perspektywy informacji istotnych dla potencjalnego odbiorcy danych. Kluczowe są dwa etapy: etap po ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzania projektu zagospodarowania przestrzennego, w którym istnieje możliwość składania wniosków do planu, bądź studium oraz etap wyłożenia projektu do publicznego wglądu, w którym istnieje możliwość składania uwag. Etap kończący składanie wniosków do projektu planu lub studium następuje, gdy znane są granice opracowania, jednak jeszcze przed wykonaniem opracowania. Na tym etapie istotne są informacje dotyczące: granicy opracowania (w przypadku MPZP), podziału terytorialnego (granica gminy dla SUIKZP), granicy zmiany SUIKZP oraz mapy podkładowej, a także informacje z zewnętrznych zasobów np. działki ewidencyjne i ich numery.

Na etapie uwag do wyłożonego projektu partycypacja społeczna mogłaby być w przyszłości wspomagana rozwiązaniami ICT, pozwalającymi na organizację składania uwag do poszczególnych obiektów, a nawet projektowanie własnych rozwiązań (np. wskazywanie lokalizacji projektowanego placu zabaw, projektowanie przebiegu trasy, również z pojawiającymi się ostrzeżeniami typu: uwaga projektujesz trasę przechodzącą przez obszar objęty formą ochrony przyrody itp.).

Po zakończeniu procedury uchwalania atrybut *etap* wskazywałby, że plan jest obowiązujący. Również plany archiwalne, które przestały obowiązywać, mogą być częścią infrastruktury informacji przestrzennej. Stanowią one istotną informację o zmianach kierunków w planowaniu przestrzennym na danym obszarze, pozwalając na zachowanie ciągłości wizji planistycznej.

Rys. 3. Wspólne etapy opracowania MPZP i SUIKZP z perspektywy informacji istotnych dla potencjalnego odbiorcy danych (źródło: opracowanie własne)

Podsumowanie

Planowanie przestrzenne w Polsce jest w trakcie przeobrażeń systemowych, na które wpływ ma wiele czynników, w tym m.in. zmiany legislacyjne, popularyzacja narzędzi typu GIS oraz realizacja projektów międzynarodowych, np. Plan4All oraz INSPIRE.

Jednym z wyzwań jest standaryzacja numerycznych opracowań planistycznych. Wprowadzanie jednolitych standardów w zakresie struktur danych planistycznych, wymiany danych oraz sposobu prezentacji danych usprawni wszystkie etapy prac nad planami miejscowymi, zarówno dla osób opracowujących plan, decydentów, ale także przyczyni się do rozwoju partycypacji społecznej w procesach planistycznych.

Punktem wyjścia dla standaryzacji jest opracowanie katalogu obiektów planistycznych. W artykule przedstawiono główne założenia katalogu, typy obiektów i powiązania między nimi. Zaprezentowana koncepcja stanowi elastyczne rozwiązanie, które umożliwi w przyszłości wykonywanie numerycznych opracowań planistycznych oraz włączanie zbiorów danych do infrastruktury informacji przestrzennej.

Proponowane rozwiązanie pozwala również na zachowanie spójności z danymi referencyjnymi (pochodzącymi z zewnętrznych baz danych, np. dotyczących ochrony przyrody, zagrożeń powodzią itp.). Jest to osiągnięte poprzez zaprojektowanie wspólnych dla MPZP i SUiKZP typów obiektów.

Dalsze prace nad katalogiem obiektów planistycznych wymagają m.in. uzgodnienia list kodowych dotyczących przeznaczenia terenu (standaryzacja krajowa) oraz harmonizacji tych list z listami kodowymi HILUCS (na poziomie europejskim).

W przyszłości, po opracowaniu standardów cyfrowych opracowań MPZP oraz SUiKZP, wskazuje się na możliwość dalszych prac związanych z wypracowaniem reguł oceny zgodności proponowanych rozwiązań w dokumentach planistycznych z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniach ekofizjograficznych.

Literatura

- BGWM plany, 2011: Opracowanie projektu standardowych modeli danych oraz profilu metadanych dla opracowań planistycznych na potrzeby realizacji projektu „Przyspieszenie wzrostu konkurencyjności województwa mazowieckiego, przez budowanie społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy poprzez stworzenie zintegrowanych baz wiedzy o Mazowszu”. Specyfikacja danych dla dokumentów planistycznych określonych w ustawie o Planowaniu i Zagospodarowaniu Przestrzennym, tom II.
- INSPIRE D2.8.III.4, 2013: Data Specification on Land use – Draft Technical Guidelines, v3.0RC3.
- Jaroszewicz J., Denis M., Zwirowicz-Rutkowska A., 2013: Harmonization of spatial planning data model with INSPIRE implementing rules in Poland. SGEM 2013 Conference Proceedings, book 2, vol. 1, DOI: 10.5593/sgem2013: 745-752.
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dz.U. 2003 nr 164 poz. 1587.
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym. Dz.U. 1994 nr 89 poz. 415 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dz.U. 2012 nr 0 poz. 647 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 4 marca 2010 o infrastrukturze informacji przestrzennej. Dz.U. 2010 nr 76 poz. 489.

Abstract

Information about present and planned land use is referred to in the third thematic group of INSPIRE. In Poland, works have been started on standardization of spatial planning datasets with the aim of including them into the national spatial data infrastructure. However, standardization of spatial planning data is still a problem to be solved. This is a challenging task both due to the lack of generally accepted semantics used in spatial planning practice and to overlapping of land use functions. The paper presents issues connected with Polish methodological solution aimed at creation of the feature catalogue for spatial plans in conformity with the INSPIRE implementing rules. This conformity may be understood as making it possible to create and make available, on different levels of planning procedure, the reports required by the INSPIRE Directive concerning spatial information about planned land use. Spatial planning data included in the spatial database completed with reference datasets of national spatial data infrastructure might replace graphical attachments to the official documentation. The paper also presents the assessment of the present state of affairs, problems connected with creation of the feature catalogue for spatial plans, the need to take actions and suggested solutions aimed at its conformity with the INSPIRE requirements.

dr inż. Joanna Jaroszewicz
j.jaroszewicz@gik.pw.edu.pl

dr inż. Małgorzata Denis
mdenis@gik.pw.edu.pl

dr inż. Agnieszka Zwirowicz-Rutkowska
agnieszka.zwirowicz@uwm.edu.pl